

Οργανώσεις στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Καμιά αναμονή! Οργάνωση και αγώνας για όσα έχουμε ανάγκη!

Μέρα με την ημέρα επιβεβαιώνεται περίτρανα πως η πανεπιστημιοποίηση δεν έγινε με σκοπό να λυθούν τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζαμε στα ΤΕΙ της Αττικής. Πως δεν έγινε με γνώμονα τις πραγματικές και σύγχρονες ανάγκες των φοιτητών, των εργαζομένων και του εκπαιδευτικού προσωπικού του ιδρύματος, με γνώμονα τις λαϊκές και κοινωνικές ανάγκες.

Αντίθετα, επιβεβαιώνεται πως η κυβέρνηση, με την αρωγή της διοίκησης, προκειμένου να υπηρετήσει τον στόχο της βαθύτερης σύνδεσης των πανεπιστημίων με τους εκμεταλλευτικούς στόχους του κεφαλαίου θυσιάζει καθημερινά τα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα φοιτητών – εργαζομένων – καθηγητών.

Με βάση τα μέχρι τώρα στοιχεία, πρόκειται να μεγαλώσει η υποστελέχωση του Ιδρύματος σε εκπαιδευτικό και τεχνικό προσωπικό αφού οι προκηρύξεις νέων θέσεων ΔΕΠ είναι ελάχιστες ενώ μόνο το 1/3 των ήδη λιγοστών εκτάκτων που υπήρχαν μέχρι πέρυσι (και ακόμη δεν έχουν εξοφληθεί πλήρως!) θα προσληφθούν και φέτος ως ακαδημαϊκοί υπότροφοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας και δραστικά μειωμένες αποδοχές. Τα κενά σχεδιάζεται να καλύπτονται όπως – όπως με ανάθεση διδακτικού έργου στους υποψήφιους διδάκτορες χωρίς αμοιβή ή «για ψίχουλα» ή με αύξηση του διδακτικού ωραρίου των υπαρχόντων – λίγων σε σχέση με τις ανάγκες – μελών ΔΕΠ.

Ταυτόχρονα η κατάσταση αυτή θα έχει επίδραση και στο επίπεδο της παρεχόμενης μόρφωσης. Ήδη από τα νέα προγράμματα σπουδών σχεδιάζεται να αφαιρεθούν μαθήματα γιατί το διδακτικό προσωπικό δεν επαρκεί. Εργαστήρια 4ωρα συζητιέται να μετατραπούν σε μονώωρα ενώ υπάρχει ο κίνδυνος να «στοιβάζονται» δεκάδες σπουδαστές σε ένα εργαστήριο ή μια θεωρία. Ο «αποδεκατισμός» των προγραμμάτων σπουδών από εργαστηριακά μαθήματα αντιεπιστημονικά αποκαλείται «αναβάθμιση» ενώ η πρακτική άσκηση γίνεται 3μηνη και δεν θα πληρώνεται καν.

Δυστυχώς η εικόνα του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, παρά τα μεγάλα λόγια της κυβέρνησης και της Διοίκησης αποτελεί μια μικρογραφία της «μεταμνημονιακής εποχής». Μιας εποχής που οι ανάγκες του λαού και της νεολαίας θα συνεχίσουν να θεωρούνται «σπατάλη» και να θυσιάζονται προς όφελος της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Η κυβέρνηση και οι διοικούντες μας καλούν να κάνουμε υπομονή και να «βάλουμε πλάτη» σε αυτή τη «νέα εποχή» του Πανεπιστημίου ώστε να γίνει «πόλος ανταγωνιστικότητας».

Όμως «νέα εποχή» με παλιά υλικά δεν φτιάχνεται! «Υπομονή» σημαίνει παγίωση της σημερινής κατάστασης! «Πόλος ανταγωνιστικότητας» σημαίνει υποβάθμιση των μορφωτικών και εργασιακών δικαιωμάτων!

Γι' αυτό και οι φοιτητές, οι καθηγητές, οι υπόλοιποι εργαζόμενοι του ιδρύματος δεν πρέπει να υποκύψουμε και να «βάλουμε πλάτη» για μια τέτοια υπόθεση αλλά να παλέψουμε με άξονα τις δικές μας ανάγκες. Για πραγματικά ολοκληρωμένες και αναβαθμισμένες σπουδές χωρίς εμπόδια και φραγμούς, για δουλειά με βάση τις ανάγκες πάνω στο αντικείμενο σπουδών, για στελέχωση του ιδρύματος με τους αναγκαίους μόνιμους εκπαιδευτικούς και εργαζόμενους, για αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης στο ύψος των αναγκών.